

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á væsi? — Ívamáli?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið

sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkomum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirakostnað fyri lýsaran.

Vegurin til minnisvarðan liðugur

Vegurin til staðið, har minnisvarðin í Vik skal standa, er nú liðugur. Staðið undir minnisvarðan er eisini gjørt, so nú verður bert biðað eftir minnisvarðanum, sum kemur í september ella október. Tá verður hann eisini vígdur.

Minnisvarðin er yvir umleið 80 fólk í sökini, t.e. bygdirnar Langasandur, Haldarsvik og Tjørnuvik, sum síðani 1818 eru deyð av vanlukku á sjónum ella á landi.

Minnisvarðin, sum Fridtjof Joensen ger, skal standa norðan fyri bygdina. Á Óskheggi oman fyri kirkjuna.

Tað fer at kosta millum 300 og 350.000 kr. at reisa minnisvarðan. Pengarnir eru tókir. Teir eru fingir til vega við eydnahjóli og øðrum tiltøkum seinastu árin.

Nógv arbeiði

Arbeiðið á Vikarvirkinum hevur verið av tí mesta í summar. Stivliga hálvthundrað fólk arbeiða á virkinum, sum í ár hevur fingið 2.000 tons.

Atlantis og Columbus, sum samtróla, landaðu 187.000 pund fyrst í vikuni. Halgerð úr Kollafirði og Keldan (fyrrv. Sundabúgvini) royna við línu til virkið og Fiskivarði er undir Íslandi við snellu. Triggir opnir bátar fiska eisini til virkið. Ein maður er við hvarjum og fáa teir millum 200 og 1000 pund um dagin.

Græt tá hon sá húsini

Ein sorinskrivari, sum var í 1950-unum, skrivaði í frágreiðing til løgmálaráðið, at kona hansara græt, tá tey komu til Føroya og sóu dómaragarðin, har tey skuldu búgva. Men hon græt meira, tá tey nokur ár seinni fluttu úr aftur hesum húsi, sum var í so ræðuligum standi, men kortini hugnaligt at búgva í.

Tað var Ole Espersen, løgmálaráðharri, sum kom við hesari, tá nýggju skrivstovuhelini hjá sorinskrivaraembættinum blivu alment tikin í brúk hós-dagin.

Hóast dómsvaldið sjálvandi er álvarssemi burturav og nakað, ein skal vera varin at skemtast við, so vóru røðurnar stuttar og lættar henda dagin. Eisini løgmaður royndi seg. Klokkan sjei minuttir í tiggju kom figgjarmálaráðharri hansara og visti honum eina innbjóðing til hátíðarhaldið á dómaragarðinum.

— Eg undraðist á, um eg ikki eisini skuldi verið boðin við. Ein lesur í donskum bløðum, at sendir tú eitt bræv við postinum, so kemur tað antin ov seint fram ella

tað kemur til eina aðra adressu. Ella kemur tað als ikki fram. Eg ringdi beinan vegin til eina aðra adressu og har lá innbjóðingin hjá mær, segði Pauli Ellefsen.

Sorinskrivarin, Jøen H. Andreassen og tey 18 starvsfólkini hjá honum blivu ynskt tillukku við nýggju umstøðunum og menn vóru nøgdir við arbeiðið, sum vardi eitt ár og kostaði 2,6 mill. kr.

Skrivstovurnar, og rættarsalurnar, sum fyrr vóru í trimum bygningum, eru nú í tí eina. Umbyggingin er gjord eftir

einum uppskoti frá Jógvani Andreassen.

Eina ferð fyrr var talan um at ríva alt niður, eisini fúta húsin, og byggja ein skrivstovubygning og triggjar embættismannabústaðir á grundunum. Men hetta uppskot hevði fáar góðar. Ikki minst í løgmálaráðnum, sum skuldi útvega pengarnar. So dómaragarðurin frá 1888 og dómhúsið frá 1948 standa framvegis. Og eru nú enn tá bygd saman.

Óli í Áarstovu

Tá »sosialista-landsstýrið« sat í Tinganesi, klandraðust Óli og Pauli í bløðunum um sosialisering og alment virkseimi. Í einum blaðið segði Óli, at almenna virkseimi var minkað, meðan Pauli segði, at tað var vaksid við rúkandi ferð. Men at tað skuldi fara at vaksa so nogv, nú báðir sluppu saman í samgongu, hevði eg ikki droymt um!

— * —

At sigla á og ikki rýma og at koyra á (fullur) og at rýma — hvør er munurin???

Sakforararnir, sum hava sína dagligu gongd í rætti-num, høvdu spleisad saman til eina gávu, ein málning eftir Eyvind Mohr. Her gevur Kári D. Petersen sorinskrivara-num hana.

Landsrættarforsetin og arkitekturin høvdu eisini gávu við og løgmaður lovaði, at Landsstýrið skuldi senda ein málning.

Aftanfyrri siggjast dyrnar til rættarsalin.

Niðri í bygdini sigur Sólva og stundar móti fjøllunum -- hon fer til Asu at práta um Peer.

— Fotel mær meira, alt!
— Tá hevði tú verið móð!

— Tygum høvdu blivið móð av at siga frá, áðrenn eg hevði blivið móð av at lurta!